"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ନିଜର ଆତ୍ମା ରୂପୀ ବ୍ୟାଟେରୀକୁ ଚାର୍ଜ କରିବାର ଚିନ୍ତା କର, ନିଜର ସମୟକୁ ପରଚିନ୍ତନରେ ନଷ୍ଟ କର ନାହିଁ, କଥାରେ ଅଛି ଅପନୀ ଘୋଟ୍ ତୋ ନଶା ଚଢେ ଅର୍ଥାତ୍ ଯିଏ କରିବ ସିଏ ପାଇବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ବୁଝିବା ଭଳି ଜ୍ଞାନକୁ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ବାବାଙ୍କୁ ଏତେ ସମୟ ଏବଂ ଏତେ ବିସ୍ତାରରେ ବୁଝାଇବାର ଆବଶ୍ୟକତା କାହିଁକି ପଡୁଛି?

ଉତ୍ତର:- କାହିଁକି ନା ଜ୍ଞାନ ଦେବା ପରେ ପିଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲା କି ନାହିଁ ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ବାବା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ସୁଧାରିବାର ଜ୍ଞାନ ଦେଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ଏହି ସୃଷ୍ଟି ରୂପି ବୃକ୍ଷର ଏବଂ ବୀଜର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ବାବା ଦେଉଛନ୍ତି ଯେଉଁ କାରଣରୁ ତାଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର କୁହାଯାଏ । ଯଦି ବାବା ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡର ମନ୍ତ୍ର ଦେଇ ଚାଲିଯିବେ ତେବେ ଜ୍ଞାନର ସାଗରର ଉପାଧି ମଧ୍ୟ ମିଳିବ ନାହିଁ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ବାବା ବସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଶିବଙ୍କୁ ଏହିଠାରେ ହିଁ ପୂଜା କରିଥା'ନ୍ତି, ଯଦିଓ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି ଯେ ଇଏ ପୂର୍ବରୁ ଆସିଥିଲେ, ତେଣୁ ଯେଉଁଠାରେ ଲିଙ୍ଗ ଥିବାର ଦେଖୁଛନ୍ତି ସେଠାରେ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ, ଶିବ ପରମଧାମରେ ନିବାସୀ ଅଟନ୍ତି, ଯିଏକି ଏଠାକୁ ଆସିଥିଲେ, ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କର ସ୍ମାରକୀ ତିଆରି କରି ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଡାକୁଥା'ନ୍ତି ସେତେବେଳେ ବୁଦ୍ଧିରେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଆସିଥାଏ ଯେ ସିଏ ନିରାକାର, ଯିଏକି ପରମଧାମ ନିବାସୀ ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ଶିବ ବୋଲି କହି ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି । ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇ ମୁଣ୍ଡିଆ ମାରି, ତାଙ୍କ ଉପରେ କ୍ଷୀର, ଫଳ, ଜଳ, ଆଦି ଚଢାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତାହା ତ ଜଡ ଅଟେ । ଜଡର ଭକ୍ତି ହିଁ କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ, ସିଏ ଚୈତନ୍ୟ, ତାଙ୍କର ନିବାସ ସ୍ଥାନ ପରମଧାମ ଅଟେ । ଲୋକମାନେ ଯେତେବେଳେ ପୂଜା କରନ୍ତି ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଥାଏ ଯେ ଇଏ ପରମଧାମ ନିବାସୀ ଅଟନ୍ତି, ଏଠାକୁ ଆସିଥିଲେ ସେଥିପାଇଁ ତ ଏହି ଚିତ୍ର ତିଆରି କରାଯାଇଛି, ଯାହାର ପୂଜା କରାଯାଉଛି । ସେହି ଚିତ୍ର ବାସ୍ତବରେ ଶିବ ନୁହଁନ୍ତି, ତାହା ତାଙ୍କର ପ୍ରତିମା ଅଟେ । ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି, ତାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଜଡ ଚିତ୍ର ରହିଛି, ଚୈତନ୍ୟ ରୂପ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ଚୈତନ୍ୟ ରୂପେ ଯେଉଁ ଦେବତାମାନେ ଥିଲେ ସେମାନେ କୁଆଡେ ଗଲେ, ଏ କଥା ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି । ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇ ତଳକୁ ଆସିଥିବେ । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି ତେଣୁ ଜାଣୁଛ ଯେ - ଯେଉଁ ପୂଜ୍ୟ ଦେବତାମାନେ ଥିଲେ ସେମାନେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେହି ଆତ୍ମା ରହିଛି, ଆତ୍ମାର ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଉନାହିଁ, ବାକି ଶରୀରର ନାମ ବଦଳି ଯାଉଛି । ସେହି ଆତ୍ମା କୌଣସି ନା କୌଣସି ଶରୀରରେ ଅଛି, ପୁନର୍ଜନ୍ମ ତ ନେବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ତୁମେ ସେହିମାନଙ୍କୁ ହିଁ ପୂଜା କରୁଛ, ଯିଏ ପ୍ରଥମେ ଶରୀର ଧାରଣ କରି ଆସିଥିଲେ (ସତ୍ୟଯୁଗୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କୁ ପୂଜା କରୁଛ) ଏହି ସମୟରେ ତୁମର ଏପରି ଖିଆଲ ଚାଲୁଛି କାରଣ ବାବା ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଆମେ ଯେଉଁ ଚିତ୍ରର ପୂଜା କରୁଛୁ ସିଏ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ପଦବୀଧାରୀ ଅଟନ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଏହି ଭାରତରେ ହିଁ ଚୈତନ୍ୟ ରୂପରେ ଥିଲେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ନାହାଁନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଏ କଥା ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଏମାନେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇ ନେଇ ଭିନ୍ନ ନାମ ରୂପ ଧାରଣ କରି ୮୪ ଜନ୍ମର ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି । ଏ କଥା କାହାରି ଖିଆଲରେ ମଧ୍ୟ ଆସୁନାହିଁ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଏବେ ନାହାଁନ୍ତି । ଏ କଥା ମଧ୍ୟ କାହାରି ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସୁନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ଡ୍ରାମାର ପ୍ଲାନ ଅନୁସାରେ ତୁମେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଚୈତନ୍ୟ ରୂପରେ ଦେବୀ-ଦେବତା ହେବ । କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହି ଖିଆଲ ଆସୁ ନାହିଁ, ବାକି ଏତିକି ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଜାଣୁଛନ୍ତି ଯେ ଏମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତାଙ୍କର ଜଡ ଚିତ୍ର ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ଚୈତନ୍ୟ କୁଆଡେ ଗଲେ - ଏ କଥା କାହାରି ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସୁନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ୮୪ ଲକ୍ଷ ପୁନର୍ଜନ୍ମ କହିଦେଉଛନ୍ତି, ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଜାଣିଛ - ଆତ୍ମା ୮୪ ଜନ୍ମ ହିଁ ନେଉଛି, ୮୪ ଲକ୍ଷ ଯୋନି ନୁହେଁ । ରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କର ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ଏ କଥା ଜଣାନାହିଁ ଯେ, ରାମଚନ୍ଦ୍ର କୁଆଡେ ଗଲେ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କର ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଉଥିବ । ଏଠାରେ ପରୀକ୍ଷାରେ ଫେଲ୍ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କୌଣସି ନା କୌଣସି ରୂପରେ ତ ଥିବେ ନା । ଏହିଠାରେ ହିଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିଚାଲିଛନ୍ତି । ଯଦି ରାମଙ୍କର ନାମ ଏତେ ବିଖ୍ୟାତ ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଆସିବେ, ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ନେବାକୁ ପଡିବ । ଏବେ କିଛି ଜଣାପଡୁନାହିଁ ତେଣୁ ସେ କଥାକୁ ଛାଡି ଦେବା ଉଚିତ୍ । ଏହି ସବୁ କଥାକୁ ଚିନ୍ତନ କରିଲେ ସମୟ ନଷ୍ଟ ହେବ, ତାହା ଅପେକ୍ଷା କାହିଁକି ନିଜର ସମୟ ସଫଳ ନ କରିବା । ନିଜର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ବ୍ୟାଟେରୀକୁ ଚାର୍ଜ କର । ଅନ୍ୟର କଥାକୁ ଚିନ୍ତା କରିବା ତ ପରଚିନ୍ତନ ହୋଇଗଲା । ଏବେ ତ ନିଜର ଚିନ୍ତନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆମେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବୁ । ରାମଙ୍କ ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପଢୁଥିବେ । ନିଜର ବ୍ୟାଟେରୀ ଚାର୍ଜ କରୁଥିବେ କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜର ବ୍ୟାଟେରୀ ଚାର୍ଜ କରିବାକୁ ହେବ । କୁହାଯାଏ ନିଜେ ଚିନ୍ତନ କଲେ ନିଶା ଚଢେ ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଥିଲ ତୁମର ପଦ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁନର୍ବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କର,

ମୋତେ ସ୍ମରଣ କର, ତେବେ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ଏହା ତୁମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅଟେ ନା । ଏହି ଚିନ୍ତନ କରି-କରି ତୁମେ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବ, ନାରାୟଣଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବା ଦ୍□ାରା ଆମେ ନାରାୟଣ ହେବୁ, ଅନ୍ତିମ କାଳରେ ଯିଏ ନାରାୟଣଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବେ..... । ତୁମକୁ ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବାକୁ ହେବ, ଯାହା ଦ୍□ାରା ପାପ କଟିଯିବ । ତୁମେମାନେ ନାରାୟଣ ହେବ, ଏହା ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବାର ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚତମ ଯୁକ୍ତି ଅଟେ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ କେବଳ ଜଣେ ନାରାୟଣ ତ ରହିବେ ନାହିଁ ନା, ତାଙ୍କର ପୂରା ବଂଶାବଳୀ ରହିବେ । ବାବା ତୁମକୁ ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚତମ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରାଉଛନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ରାଜଯୋଗର ଜ୍ଞାନ, ତେଣୁ ତୁମକୁ ପୂରା ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଯେତେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବ, ସେତେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପରେ ଫାଇଦା ପାଇବ । ପ୍ରଥମତଃ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ କର । କେହି-କେହି ଏଭଳି ଲେଖିଥା'ନ୍ତି ଯେ, ଅମୁକ ଆତ୍ମା ଆପଣଙ୍କୁ ମନେପକାଉଛି । ଆତ୍ମା ଶରୀର ଦ୍□ାରା ହିଁ ଲେଖିଥାଏ । ଆତ୍ମାର ସମ୍ପର୍କ ଶିବବାବାଙ୍କ ସହିତ ରହିଛି । ମୁଁ ଆତ୍ମା ଅମୁକ ଶରୀରର ନାମ-ରୂପ ଧାରଣ କରିଛି, ଏ କଥା ନିଶ୍ଚିତ କହିବାକୁ ପଡିବ, କାହିଁକି ନା ଆତ୍ମା ଧାରଣ କରିଥିବା ଶରୀରର ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ନାମ ରହିଥାଏ । ମୁଁ ଆତ୍ମା ଆପଣଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟେ । ମୋ ଆତ୍ମା ଧାରଣ କରିଥିବା ଶରୀରର ନାମ ଅମୁକ । ଆତ୍ମାର ନାମ ତ କେବେ ବଦଳୁ ନାହିଁ । ମୁଁ ଆତ୍ମା ଅମୁକ ଶରୀରଧାରୀ ଅଟେ । ଶରୀରର ନାମ ତ ନିଶ୍ଚିତ ରହିବା ଦରକାର । ନଚେତ୍ କାରବାର ଚାଲିପାରିବ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଏହି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଶରୀରରେ ଅସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ଆସୁଛି, ଏହାଙ୍କର ଆତ୍ମାକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ମୁଁ ଏହି ଶରୀର ଦ୍□ାରା ତୁମକୁ ପାଠ ପଢାଇବାକୁ ଆସିଛି । ଏହା ମୋର ଶରୀର ନୁହେଁ, ମୁଁ ଏହି ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରିଛି, ପୁଣି ନିଜର ଧାମକୁ ଚାଲିଯିବି । ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହି ମନ୍ତ୍ର ଦେବା ପାଇଁ ଆସିଛି, ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ମନ୍ତ୍ର ଦେଇ ଚାଲିଯାଉଛି । ନାଁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ପଡୁଛି ଯେ, କେତେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁଧରିଲେଣି, ପୁଣି ଅଧିକ ସୁଧୁରିବାର ଶିକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ଯଦି ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡର ଜ୍ଞାନ ଦେଇ ଚାଲିଯିବେ ତେବେ ତାଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ମଧ୍ୟ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । କେତେ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ତୁମକୁ ବୁଝାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । କଳ୍ପବୃକ୍ଷର, ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ସବୁକଥା ବିସ୍ତାରରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ହୋଲ୍‌ସେଲ୍‌ରେ ଅର୍ଥାତ୍ ମନମନାଭଵ । କିନ୍ତୁ ଏପରି କହି ତ ଚାଲିଯିବେ ନାହିଁ । ପିଲାମାନଙ୍କର ପାଳନା ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡିବ । କେତେକ ସନ୍ତାନ ବାବାଙ୍କୁ ମନେପକାଇ ପକାଇ ପୁଣି କେଉଁ ଆଡେ ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି । ଅମୁକ ଆତ୍ମା ଯାହାର ନାମ ଅମୁକ ଥିଲା, ସିଏ ବହୁତ ଭଲ ପଢୁଥିଲା - ସ୍ମୃତି ତ ଆସିବ ନା । ପୁରୁଣା-ପୁରୁଣା ପିଲାମାନେ କେତେ ଭଲ ଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ମାୟା ଗ୍ରାସ କରି ଦେଉଛି । ଆରମ୍ଭରୁ କେତେ ଆସିଥିଲେ ତୁରନ୍ତ ବାବାଙ୍କର ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ହୋଇ ରହୁଥିଲେ । ଭଟ୍ଟୀ ହେଲା, ଏଥିରେ ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜର ଭାଗ୍ୟ ପରୀକ୍ଷା କଲେ ପୁଣି ମାୟା ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରିଦେଲା । ତେଣୁ ଏଠାରେ ରହିପାରିଲେ ନାହିଁ, ପୁଣି ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ହେବ । କେତେ ଚାଲିଗଲେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ବୃକ୍ଷର ଅଧା ତ ଚାଲିଗଲେ । ଯଦିଓ ବୃକ୍ଷର ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଛି କିନ୍ତୁ ପୁରୁଣାମାନେ ଚାଲିଯାଇଛନ୍ତି, ଜାଣିଛନ୍ତି - ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ନିଶ୍ଚିତ ଆସି ପଡିବେ । ସ୍ମୃତି ଆସିବ ଯେ ଆମେ ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ପଢୁଥିଲୁ, ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଢୁଛନ୍ତି । ଆମେ ହାରିଗଲୁ । ପୁଣି ସେମାନେ ମୈଦାନକୁ ଆସିବେ । ବାବା ସେମାନଙ୍କୁ ଆସିବାକୁ ଦେବେ, ତଥାପି ବି ଆସି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିନ୍ତୁ କିଛି ନା କିଛି ଭଲପଦ ମିଳିଯିବ ।

ବାବା ମନେ ପକାଇ ଦେଉଛନ୍ତି - ମିଠା ମିଠା ପିଲାମାନେ, ମୋତେ ମନେ ପକାଅ, ତେବେ ପାପ କଟିଯିବ । ଏବେ ତୁମେମାନେ କିପରି ମନେ ପକାଉଛ, କ'ଣ ଏକଥା ଭାବୁଛ କି, ବାବା ପରମଧାମରେ ଅଛନ୍ତି? ନାଁ, ବାବା ତ ଏଠାରେ ରଥରେ ବସିଛନ୍ତି । ଏହି ରଥ ବିଷୟରେ ସମସ୍ତେ ଜାଣି ଚାଲିଛନ୍ତି । ଇଏ ହେଉଛନ୍ତି ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ରଥ । ଯାହାଙ୍କର ଶରୀରରେ ହିଁ ବାବା ଆସୁଛନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଥିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ ପରମଧାମରେ ୟାଦ କରୁଥିଲୁ କିନ୍ତୁ ଏକଥା ଜାଣି ନ ଥିଲୁ ଯେ ୟାଦ କରିବା ଦ୍□ାରା କ'ଣ ହେବ, ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବାବା ସ୍□ୟଂ ଏହି ରଥରେ ବସି ଶ୍ରୀମତ ଦେଉଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ଯେ, ବାବା ଏହି ମୃତ୍ୟୁଲୋକରେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଙ୍ଗମ ଯୁଗରେ ଅଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଆମକୁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବାର ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ସ୍ମରଣ କର, ମୁଁ ଏହି ରଥରେ ରହି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛି । ମୁଁ ନିଜର ମଧ୍ୟ ପରିଚୟ ଦେଉଛି କି, ମୁଁ ଏଠାରେ ଅଛି, ଆଗରୁ ତୁମେମାନେ ଭାବୁଥିଲ ମୁଁ ପରମଧାମର ନିବାସୀ । ଏଠାକୁ ଆସିଥିଲେ କିନ୍ତୁ କେବେ ଆସିଥିଲେ ଏ କଥା ଜଣା ନ ଥିଲା । ଏଠାକୁ ତ ସମସ୍ତେ ଆସିଛନ୍ତି ନା, ଯାହାଙ୍କର ବି ଚିତ୍ର ରହିଛି, ସେମାନେ ଏବେ କେଉଁଠାରେ ଅଛନ୍ତି, ଏ କଥା କାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ଯାଉଛନ୍ତି ସେମାନେ ପୁଣି ନିଜ ସମୟରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ପୁଣି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଅଭିନୟ କରିଚାଲିଛନ୍ତି । ସ୍□ର୍ଗକୁ ତ କେହି ହେଲେ ଯାଉନାହାଁନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଇଛନ୍ତି - ସ୍□ର୍ଗକୁ ଯିବା ପାଇଁ ତ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ ଏବଂ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ଶେଷ, ନୂଆ ଦୁନିଆର ଆରମ୍ଭ ସମୟ ଦରକାର, ଯାହାକୁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଙ୍ଗମଯୁଗ କୁହାଯାଉଛି । ଏହି ଜ୍ଞାନ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ ପାଖରେ ଅଛି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ କିଛି ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଏ କଥା ଜାଣୁଛନ୍ତି ଯେ, ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଶରୀରକୁ ଜଳାଇ ଦିଆଯାଏ, କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମା ଚାଲିଯାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ କଳିଯୁଗ ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ କଳିଯୁଗରେ ହିଁ ଜନ୍ମ ନେବେ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଥିବା ସମୟରେ ଜନ୍ମ ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ନେଉଥିଲେ । ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ ଯେ - ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ନିରାକାର ଦୁନିଆରେ ହିଁ ରହିଥା'ନ୍ତି । ସେଠାରୁ ଆସି ଏଠାରେ ଶରୀର ଧାରଣ କରି ଜୀବାତ୍ମା ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହିଠାରେ ହିଁ ଆସି ଜୀବାତ୍ମା ହେବାକୁ ପଡିବ, ପୁଣି କ୍ରମାନୁସାରେ ଘରକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତ ନେଇକରି ଯିବେ ନାହିଁ, ନଚେତ୍ ପ୍ରଳୟ ହୋଇଯିବ । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି ପ୍ରଳୟ ହୋଇଗଲା, କିନ୍ତୁ ତା'ର ଫଳାଫଳ ବିଷୟରେ କିଛି ବି ଦେଖାଉ ନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ, ଏହି ଦୁନିଆ କେବେ ଖାଲି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଗାୟନ ରହିଛି, ରାମ

ଗଲେ, ରାବଣ ଗଲେ ଯାହାଙ୍କର ବହୁତ ପରିବାର ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ସାରା ଦୁନିଆରେ ରାବଣ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ରହିଛି ନା । ରାମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ତ ବହୁତ କମ୍ ଅଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗ ଏବଂ ତ୍ରେତା ଯୁଗରେ ହିଁ ରାମଙ୍କର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଥିଲେ । ଏଥିରେ ବହୁତ ଫରକ ରହିଛି । ପରେ ପୁଣି ଆହୁରି ଶାଖା-ପ୍ରଶାଖା ବାହାରିଥାଏ । ଏବେ ତୁମେ ବୀଜ ଏବଂ ବୃକ୍ଷକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ । ବାବା ସବୁ କିଛି ଜାଣିଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ତ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର କୁହାଯାଉଛି, ଗୋଟିଏ କଥା ଯଦି ହୋଇଥାଆନ୍ତା ତେବେ ପୁଣି ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ମଧ୍ୟ ରଚନା ହୋଇପାରି ନ ଥା'ନ୍ତା । କଳ୍ପବୃକ୍ଷର ବିସ୍ତାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ମୂଳ କଥା ହେଲା ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବା । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ହିଁ ମେହେନତ ରହିଛି । ଏହା ଉପରେ ହିଁ ସବୁକିଛି ନିର୍ଭର କରୁଛି । ବାକି ବୃକ୍ଷକୁ ତ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଗଲଣି । ଦୁନିଆରେ ଏହି କଥାକୁ କେହି ବି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ସବୁ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀଙ୍କର ତିଥି ତାରିଖ ଆଦି ସବୁ ବତାଉଛ । ଅଧାକଳ୍ପ ଭିତରେ ସମସ୍ତେ ଆସିଯାଉଛନ୍ତି । ବାକି ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ଏବଂ ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ଅଛନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁତ ଯୁଗ ହେବ ନାହିଁ ନା । ତାହା ତ ଦୁଇ ଯୁଗ ଅଟେ । ସେଠାରେ ବହୁତ କମ୍ ମନୁଷ୍ୟ ରହିବେ । ୮୪ ଲକ୍ଷ ଜନ୍ମ ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ନିଜ ବୁଦ୍ଧିରେ ବାହାରକୁ ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ବାବା ଆସି ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ରଚୟିତା ବାବା ହିଁ ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଭାରତବାସୀ ତ ବିଲକୁଲ କିଛି ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପୂଜା କରି ଚାଲିଛନ୍ତି, ମୁସଲମାନ, ପାରସି ଆଦି ଯିଏ ଆସିଲା ତାଙ୍କୁ ପୂଜା କରିବାରେ ଲାଗିପଡୁଛନ୍ତି, କାହିଁକି ନା ନିଜର ଧର୍ମ ଏବଂ ଧର୍ମ ସ୍ଥାପକଙ୍କୁ ଭୁଲିଯାଇଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟମାନେ ସମସ୍ତେ ନିଜ-ନିଜର ଧର୍ମକୁ ଜାଣିଛନ୍ତି, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଣା ଅଛି ଅମୁକ ଧର୍ମ କେବେ, କିଏ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ବାକି ସତ୍ୟଯୁଗ ଏବଂ ତ୍ରେତାଯୁଗର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳକୁ କେହି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଏହା ଶିବବାବାଙ୍କର ରୂପ ଅଟେ । ସିଏ ହିଁ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ପିତା ଅଟନ୍ତି, ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ସ୍ମରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଏଠାରେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ କୃଷ୍ଣଙ୍କର ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ଶିବବାବାଙ୍କ ପରେ ସିଏ ପୂଜ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ନା । ସ୍ନେହ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଗୀତାର ଭଗବାନ ବୋଲି ଭାବି ନେଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କେହି ଶୁଣାଇଲା ବାଲା ଦରକାର, ତେବେ ଯାଇ ତାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ସା ମିଳିବ । ବାବା ହିଁ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି, ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା ଏବଂ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ଛଡା ଆଉ କେହି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ସ୍ଥାପନା, ଶଙ୍କରଙ୍କ ଦ୍□ାରା ବିନାଶ, ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ଦ୍□ାରା ପାଳନା - ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ଲେଖୁଛନ୍ତି । ଏ ସବୁ ଏହିଠାରେ ହିଁ ଆବଶ୍ୟକ କିନ୍ତୁ କିଛି ହେଲେ ବି ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି ।

ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ, ଏହା ନିରାକାରୀ ସୃଷ୍ଟି ଏବଂ ଏହା ସାକାରୀ ସୃଷ୍ଟି । ସୃଷ୍ଟି ତ ଗୋଟିଏ, ଏହିଠାରେ ହିଁ ରାମ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ହେଉଛି । ସମସ୍ତ ମହିମା ହିଁ ଏଠାକାର ଅଟେ । ବାକି ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକରେ କେବଳ ସାକ୍ଷାତକାର ହେଉଛି । ବ୍ରହ୍ମଲୋକରେ ଆତ୍ମାମାନେ ରହିଥା'ନ୍ତି, ପୁଣି ଏଠାକୁ ଆସି ଅଭିନୟ କରନ୍ତି । ବାକି ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକରେ କ'ଣ ଅଛି । ଏହାକୁ କେବଳ ଚିତ୍ରରେ ଦେଖାଇଛନ୍ତି, ଯାହା ବିଷୟରେ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହି ଭଳି ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକ ନିବାସୀ ଫରିସ୍ତା ହେବାକୁ ପଡିବ । ଫରିସ୍ତାମାନଙ୍କର ହାଡ ମାଂସର ଶରୀର ନ ଥାଏ । କହନ୍ତି ନା - ଦଧିଚୀ ଋଷି ନିଜର ହାଡ ମଧ୍ୟ ସ୍□ାହା କରିଥିଲେ । ବାକି ଶଙ୍କରଙ୍କର ଗାୟନ ତ କେଉଁଠାରେ ବି ନାହିଁ । ବ୍ରହ୍ମା-ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ମନ୍ଦିର ଅଛି, ଶଙ୍କରଙ୍କର କିଛି ନାହିଁ । ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ବିନାଶ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ବାକି ସିଏ ଏପରି ଆଖି ଖୋଲି ବିନାଶ କରି ନଥା'ନ୍ତି । ଦେବତାମାନେ ପୁଣି ହିଂସାର କାମ କିପରି କରିବେ । ନା ଦେବତାମାନେ ଏଭଳି କରନ୍ତି, ନା ଶିବବାବା ଏପରି କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଅନ୍ତି । ଯିଏ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଦୋଷ ଆସିଯାଉଛି ନା । ଯିଏ କୁହନ୍ତି ସିଏ ହିଁ ଫସିଯାଇଥା'ନ୍ତି । ସେମାନେ ତ ଶିବ-ଶଙ୍କରଙ୍କୁ ଏକ ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ, ଏପରି କହିବେ ନାହିଁ ଯେ ଶିବ-ଶଙ୍କରଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । କେବଳ ଜଣଙ୍କୁ ହିଁ ପତିତ-ପାବନ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । ଭଗବାନ ଅର୍ଥ ସହିତ ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଏ କଥା କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି, ଚିତ୍ର ଦେଖି ଦ୍□ନ୍ଦ୍□ରେ ପଡୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଅର୍ଥ ତ ନିଶ୍ଚିତ କହିବାକୁ ପଡିବ ନା । ବୁଝିବାରେ ସମୟ ଲାଗିଥାଏ । କ୍□ଚିତ୍ କୋଟିକରେ କେହି ଗୋଟିଏ ବାହାରୁଛନ୍ତି । ମୁଁ ଯିଏ ଏବଂ ଯେପରି ଅଟେ, କୋଟିକରେ କେହି ଜଣେ ଜଣେ ହିଁ ମୋତେ ଚିହ୍ନି ପାରନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) କୌଣସି କଥାର ଚିନ୍ତନରେ ନିଜର ସମୟକୁ ନଷ୍ଟ କରିବାର ନାହିଁ । ସ୍□ଚିନ୍ତନ କରି ଖୁସିରେ ରହିବାର ଅଛି । ନିଜ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତନ କରି ଆତ୍ମାକୁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ କରିବାର ଅଛି ।

(୨) ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବା ପାଇଁ ଏକାନ୍ତରେ ରହିବା ସହିତ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର ହିଁ ସ୍ମୃତି ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଧିକୁ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ମୁଁ ଏକ ଆତ୍ମା - ଏହି ସ୍ମୃତିରେ ରହିବା ସହିତ ଏହି ଶରୀରକୁ ଭୁଲିଯିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ଦାତାଙ୍କର ଦାନକୁ ସ୍ମୃତିରେ ରଖି ସର୍ବ ଆସକ୍ତିଠାରୁ ମୁକ୍ତ ରହୁଥିବା ଆକର୍ଷଣମୁକ୍ତ ଭବ ।

କେତେକ ପିଲା କୁହନ୍ତି ଯେ ଏହାଙ୍କ ସହିତ ମୋ’ର କୌଣସି ମୋହ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଏହାଙ୍କର ଏହି ଗୁଣଟି ବହୁତ ଭଲ ବା ଏହାଙ୍କ ଭିତରେ ସେବା କରିବାର ବିଶେଷତା ବହୁତ ଭଲ ରହିଛି । କିନ୍ତୁ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବା ବୈଭବ ପ୍ରତି ବାରମ୍ବାର ସଂକଳ୍ପ ଯିବା ମଧ୍ୟ ଆକର୍ଷଣ ଅଟେ । ତେଣୁ କାହାର ବି ବିଶେଷତାକୁ ଦେଖି, ଗୁଣକୁ ବା ସେବାକୁ ଦେଖି ଦାତାଙ୍କୁ ଭୁଲିଯାଅ ନାହିଁ । ଏ ସବୁ ଦାତାଙ୍କର ଦାନ ଅଟେ - ଏହି ସ୍ମୃତି ମୋହର ଆସକ୍ତିଠାରୁ ମୁକ୍ତ ବା ଆକର୍ଷଣ ମୁକ୍ତ କରିଦେବ ଯାହାକି ତୁମେ କାହା ଉପରେ ବି ପ୍ରଭାବିତ ହେବ ନାହିଁ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଏଭଳି ଆତ୍ମିକ ସେବୀ ହୁଅ ଯାହାକି ଏଣେତେଣେ ଭଟକୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚାଇ ପାରିବ ବା ଭଗବାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶାଇ ଦେଇପାରିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***